

НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

КРАЉЕВИНЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

ГОДИНА 1

БЕОГРАД 1932 ГОДИНЕ

КЊИГА 4

XLIX РЕДОВНИ САСТАНАК

НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

КРАЉЕВИНЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

ДРЖАН 6 АВГУСТА 1932 ГОДИНЕ У БЕОГРАДУ

ПРЕТСЕДАВАО

ПРЕТСЕДНИК

Д-р КОСТА КУМАНУДИ

СЕКРЕТАР

АНТЕ КОВАЧ

Присутни Министри: Министар без портфеља Д-р Алберт Крамер, Министар социјалне политике и народног здравља Иван Пуцељ, Министар Просвете Д-р Драгутин Којић, Министар војске и морнарице Армијски Генерал Драгомир Ж. Стојановић, Министар финансија Д-р Милорад Ђорђевић, Министар за физичко васпитање народа Д-р Драган Краљевић, Министар грађевина Д-р Стјепан Сркуљ, Министар унутрашњих послова Живојин Лазић, Министар трговине и индустрије Иван Мохорић.

Почетак у 11 часова пре подне

САДРЖАЈ:

Про дневног реда: 1. — Читање записника претходног састанка.

2 — Отсуства народних посланика.

3 — Саопштење интерпелација народних посланика Др. Николе Никића и другова на Министра унутрашњих послова; Ловра Кнежевића и другова на Претседника министарског савета и Др. Марка Кожуља и другова на Министра просвете.

4 — Молбе и жалбе из народа.

5 — Разна акта.

Дневни ред: 1. — Избор Одбора за проучавање законског предлога о увођењу у живот одредаба Закона о ковању сребрног новца, закона о изменама и допунама Закона о државној трожарини и Закона о изменама и допунама Закона о порезу на пословни промет.

2 — Избор Одбора за проучавање предлога Закона о изменама и допунама у Закону о граничној трупи;

3 — Избор Одбора за проучавање Предлога закона о изменама и допунама у Закону о лекарима специјалистима за болести уста и зуба и о зубним техничарима;

4 — Избор Одбора за проучавање законског предлога о регулисању плаћања из робног промета са Чехословачком Републиком;

5 — Избор Одбора за проучавање законског предлога о протоколу о туристичком саобраћају са Чехословачком Републиком.

Говорници: Претседник Др. Коста Кумануди, Министар финансија Др. Милорад Ђорђевић, Др. Будислав Гргур Анђелиновић, Министар војске и морнарице, Армијски Генерал Драгомир Ж. Стојановић.

Претседник Др. Коста Кумануди: Отварам 49 редовни састанак Народне скупштине. Изволите саслушати записник претходне седнице.

Секретар Анте Ковач прочита записник 48 редовног састанка:

Претседник Др. Коста Кумануди: Има ли ко од госпoде народних посланика какву приметбу на записник: (Нема.) Примедаба нема, записник је примљен. Прелазимо на саопштења о одсуствима гг. народних посланика.

Секретар Анте Ковач чита: Г. Васиљ Грђић, народни посланик, моли за 10 дана отсуства ради лечења и г. Др. Ђуро Шурмин, народни посланик моли за 10 дана отсуства ради лечења.

Претседник Др. Коста Кумануди: Одобрава ли Народна скупштина тражена отсуства? (Одобрава.) Тражена отсуства су одобрена. Изволите саслушати интерпелације.

Секретар Анте Ковач чита: Гг. Др. Никола Никић и другови, народни посланици, упућују интерпелацију на г. Министра унутрашњих послова о нередима на еухаристичком конгресу у Омшцу и о убиству браће Бецића из Свињина. Интерпелација гласи:

Господине Министре,

Познато Вам је, да је чл. 4 Устава Српско православно цркве народна српска застава узаконена и као службена застава Српске православне цркве.

И ако је овај законски пропис у очитој противности са законом о ношењу и извјешивању застава, односно са § 29 Закона о називу и подјели Краљевине сматрали смо, да је боље, да се у то питање уопће не дира. То већ и зато, што држимо, да треба допустити ношење и извјешивање и осталих народних застава, па се због тога не треба противити ношењу извјешивању једне већ допуштене.

Ни сад не би одступили од овог нашег исправног становишта, да се не осврнемо на овај чудни дуализам, да се међутим нису десиле такве ствари, које народним посланицима категорички налажу, да се с њима морају позабавити.

Док се наиме тако законом санкционише извешивање ношење једне народне заставе, дотле се 29 липња ове године на еухаристичком конгресу у Омишу и Прику због друге народне заставе, исто у црквене сврхе употребљене, пролила невина крв.

Уз свеопћи револт читаве јавности ваша је власт због црквене заставе Пресветог Срца Исусовог, Хрватских народних боја, убила тај дан до подне најприје два младића, браћу Бециће из Свињина, а после подне због исте такве врањичке црквене заставе, 13 годишњег дечака Павелину из Сућурца, а девојци Плепел разнела руку, док је више учесника еухаристичког конгреса лакше рањено.

Да узбуђење буде још веће, врањичку је заставу власт затим на очиглед народа бајонетима терала и ногама газила, док је на Сплитског бискупа пушку дигла, кад се над оваквим ужасним крвопролићем и јавним светогрђем у својој бискупији згрозио!

Како се дакле овакви случајеви безразложног крвопролића и убиства све чешће опетују, и како се не може ничим оправдати, да се на црквеним свечаностима допушта ношење и извјешивање српске народне заставе, док се на њима Хрватска народна застава прогони, обечашује и по благу вуче, а њезини поседници чак и убијају, тражимо да нам у Народној скупштини на ову интерпелацију изволите хитно одговорити:

1) Да ли Вам је познато да су дана 29 липња ове године на еухаристичком конгресу у Омишу и Прику убијени до подне младићи, браћа Бецићи из Свињина само зато, што су носили Хрватску народну заставу с ликом Пресветог Срца Исусовог и зато, што ту заставу нису хтели на позив власти уклонити?

2) Да ли Вам је исто тако познато, да се тог истог дана по подне ово крвопролиће поновило, и да је из истих ових разлога тако опет убијен 13 годишњи дечак Павелина из Сућурца, док је девојци Плепел због размрскане руке, рука до рамена ампутирана?

3) Кад Вам је све ово познато, питамо Вас, чиме можете овакви дивљачки поступак власти оправдати, затим што сте подузели, да органи власти за ова убиства буду по закону најстрожије кажњени и напосокон, да ли мислите, да је у интересу народног јединства и југословенског братства, да се српска на-

родна застава на црквеним свечаностима слободно вије, а дотле Хрватска гази и по благу вуче?

У Београду, дана 4 коловоза 1932 год.

Народни посланици:

Д-р Никола Никић, с. р.

Д-р Иван Лончаревић, с. р.

Ловро Кнежевић, с. р.

Д-р Фрања Грубер, с. р.

Стјепан Ваљавец, с. р.

Гг. Ловро Кнежевић и другови, народни посланици, упућују интерпелацију на г. Председника Министарског савета о неисправном раду Др. Паје Шумановца, градоначелника града Винковаца и о доношењу хитног законског предлога о општинама. Интерпелација гласи:

Господине Председниче,

До 6 јануара 1929 године, наш је народ себи по општинама и градовима бирао своје опћинске и градске управе опћим и тајним гласањем.

Овакав је начин управе имао своје оправдање ако не из ког другог, а оно већ из овога разлога: кад се ради о народном интересу и имовини, онда нека народ о њима одлучује, како најбоље зна.

Изменом закона о општинама и обласним самоуправама од 6-1-1929 године разрешене су међутим све ове изабране опћинске и градске управе, а на њихово је место државна власт без обзира поставила нове.

Нитко за право незна, зашто је донешена оваква законска одредба, и зашто су разрешене вољом народа постављене опћинске управе. Како ова законска одредба није прошла ни кроз Врховни законодавни савјет, тешко се могу поуздано докучити било какви њезини мотиви. Додуше се наводи, да је ова одредба хтела деполитизирати опћинске и градске управе, али за овакву тврдњу нема никаквих примјера. На против има примјера, по којима се може закључити све прије, него да је влада оваквом одредбом хтела опћинске и градске управе деполитизирати.

Ако је Влада тако хтела деполитизирати тобоже опћинске и градске самоуправе, како је онда на пример у Винковцима место дотадашњег начелника, који је био политички обиљежен, довела другог, др. Пају Шумановца, који је био јаче политички обележен, јер је неколико пута био пропали посланички кандидат, што онај први ипак није био?

Говори се надаље, да је требало разрешити опћинске и градске управе због тога, да се доведу на опћинску управу бољи и вреднији људи. Из примјера се ни ово не може узети сигурним и поузданим.

Ако је влада можда мислила, да народу треба одузети само владу из разлога, што ће се она боље бринути за његове интересе, и што ће изабрати боље и несебичније људе на чело опћинске и градске управе, зашто је онда разрешила изабрану градску управу у Винковцима, која је незнатним средствима подигла град на завидну висину, — и зашто је сменила изабраног градског начелника, који је сву своју начелничку плаћу сваког месеца поклањао културним друштвима, а на њихова места поставила такве градске заступнике с начелником др. Пајом Шумановцем, који су се само бринули, како би граду што одлиферовали,

како би се намјестили у лукративна градска подuzeћа, начелник, како би себи своја примања од градске општине повисио на двоструко?

Док се тако из ваших поступака не може с никаквом сигурношћу закључити, што сасвим сигурно повлачи смјену и разрешење извесне општинске и градске управе с начелником, дотле нам с друге стране дајете позитивне и апсолутне примјере, што све један ваљани, а неизбрани градски управљач може починити, а да сасвим сигурно са свог положаја не буде макнут, нити му његова градска управа разрешена.

Ево дакле што све може на пример винковачки градски начелник др. Паја Шумановац, са својим подначелником др. Матом Новоселом починити, а да за то ипак оба двојица нису са својих положаја смењени. Та је њихова дјела утврдио Генерални инспектор Министарства унутрашњих послова актом од 3 III. 1932 године бр. Г. I. 7 којим извешћује како следи:

1) По § 125 новог закона о народним школама затечени благајник школског одбора у Винковцима др. Новосел Мата требао је бити разрешен те дужности, јер према поменутом законском пропису дужност благајника школског одбора има вршити градски благајник као редовну своју дужност, без права на специјални хонорар за вршење дужности благајника школског одбора. (Др. Новосел Мата пак имао је награду од динара 6.000 као благајник школског одбора).

2) Што се тиче градоначелничке плате као репрезентација означена наводим следеће: Претстављено је, да је у буџету за 1930 год. плата градоначелника динара 48.000 годишње унета као репрезентација само да начелник г. Шумановац неби плаћао држави порез а граду прирез. Извиђањем сам утврдио: заиста у буџету за 1931 годину унета је плата градоначелника од динара 48.000 годишње као репрезентација. Јер је репрезентација онеозно примање, не плаћа се на њу државни порез. Све се ово доказује односним актима и књигама на лицу места. Налазим: и ако је у оваквој буџетској позицији одлучило градско заступништво да се то одобрило и у Министарству финансија, држање начелника г. Шумановца у овој ствари није исправно, јер се ово његово примање не може назвати репрезентација, која подвлачи неплаћање порезе држави. Чиновник Министарства финансија и банске управе, који је ово пропустио, а није рефератом скренуо потребну пажњу треба да одговара.

3) Начелник града Винковаца је по правилу претседник градске штедионице. О отказу зајмова и о утужењу одлучује управни одбор штедионице, и он бира г. Шумановца као адвоката за предузимање корака код суда. Форма је задовољена, али се осећа извесна нелагодност због стицаја разних функција у истој личности.

4) Градско заступништво у Винковцима је донело закључак 21 априла 1931 године бр. 112 да се набави за град вагон креча од г. Покрајца Николе који је градски заступник. Лиферације не могу вршити градски заступници. Начелник г. Шумановац на ово не обраћа довољно пажњу.

5) Г. Шумановац градоначелник и г. Покрајца Никола градски заступник чланови су управног одбора како градске штедионице тако и филијале Српске кредитне Банке. Наводи се, да је ово инкомпатибилно, јер се интереси ових установа чешће сусрећу. Према томе и треба их позвати на повлачење из једне установе.

6) Треба проучити и расправити (тобоже) да ли је саобразно прописима о извршењу буџета да г. Шумановац као градоначелник прима сенаторску плату за сенаторску дужност кад у општини нема сенатора ни чиновника правника, сенаторску дужност има да врши по природи свога положаја градоначелник правник као своју редовну дужност не примајући за то никакву специјалну награду у виду сенаторске плаће. Банска управа као надзорна власт требала је и при одобравању одлуке градског заступништва о томе да води рачуна.

7) Градско заступство у Винковцима при отварању двају улица поред имања г-ђе Шумановац старије жене г. Шумановца градоначелника откупило је за потребу улице један део имања г-ђе Шумановац по 100 дин. за један квадратни хв. После тога кад је отварањем тих улица требало појединим парцелама приватних лица апроприсати извесне делове општинског земљишта, одлуком градског заступства од 24 XI 1930 године бр. 442 решено је, да се г-ђи Шумановац Марији уступи бесплатно 66 кв. хв. општинског земљишта, које се налази испред једног дела њене парцеле. Овај је пренос спроведен и у фунтвоницу. Дакле код ове ствари није довољно обазриво рађено у интересу градске општине. У место, да је одмах вршена компензација, град је плаћао с једне стране, а с друге стране доцније правио поклон. Г. Шумановац би имао да сноси моралну одговорност, што се овако поступило у градској општини где је он начелник. Органи банске управе, који нису рефератом утврдили неприродност односних одлука градског заступства, треба да снесу одговорност што су овакве одлуке градског заступства добиле санкцију и извршност.

Кад је тако Ваш генерални инспектор утврдио наводе наше интерпелације, утврдио надаље, да је градски начелник у Винковцима др. Паја Шумановац протузаконито поставио свога подначелника др. Мату Новосела посебним благајником школског одбора уз плаћу од дин. 6.000 исто тако утврдио, да лифериације градској општини врше начелникови пријатељи градски заступници, а да начелник само на ово довољно не обраћа пажњу, да др. Паја Шумановац од својих великих начелничких берива ни држави неће порез да плаћа да осим начелничке узима још и сенаторску плаћу, — да је напосок др. Паја Шумановац као градски начелник градско земљиште поклатио својој жени, а она га одмах даље продала Геод. Радичевићу Велиши за динара 150 по кв. хв. — Ви сте гласом акта Г. I. бр. 7 од 3 III 1932 год. наредили да нема довољно разлога за разрешење од дужности начелника г. Шумановца, чиме сте службено одредили, што све у овој земљи један неизбрани градски начелник смије да почини колико под разним насловима може у ово тешко доба од народа да узме, колико у једној години напосок може градског земљишта својој жени да поклати, и да га за то ни глава не заболи?

Како дакле након оваквог нашег решења и схватања нема више никакве наде, да би ви сами могли променити и такву градску управу, као што је винковачка, то народу припада онда још веће право тражити патраг своју општинску и градску самоуправу.

Захтевамо стога да нам на ову интерпелацију у Народној скупштини хитно одговорите:

Као чувар државног печата у вријеме доношења сувишног и штетног закона о измена закона о општинама од 6 I 1929 године те као недавни Министар унутрашњих послова, а сада и Претседник Краљевске

владе да ли сте вољни и прије доношења новог закона о општинама одмах донети хитни законски предлог о укидању закона о измени закона о општинама од 6 I 1929 године и закона о укидању закона о избору органа општинске самоуправе од 14 I 1929 године те стављању на снагу дотадашњих прописа закона о слободном избору општинских и градских заступства и начелника, како би наш народ само могао обрачунати с општинским одборима и начелницима, које сте му ви кроз ове три године наметнули?

У Београду, дана 31 септембра 1932 године.

Ловро Кнежевић, с. р.
Д-р Фрања Грубер, с. р.
Д-р Иван Лончаревић, с. р.
Стјепан Ваљавец, с. р.
Д-р Никола Никић, с. р.

Гг. Марко Кожуљ и другови, народни посланици, упућују интерпелацију на г. Министра просвете о укидању учитељске школе у Шибенику. Интерпелација гласи:

Господину Претседнику Народне скупштине
 За г. Министра просвете др. Драгутину Којића

Господине Министре,

Ви сте укинули Учитељску школу у Шибенику, која је падом Задра под Италију пренесена из Задра у Шибеник оставивши тако без иједне Учитељске школе читаво Далматинско и Хрватско Приморје и залеђе све до Загреба. Учитељска школа у Шибенику је по укупном броју ђака прва иза Дубровника.

За школску годину 1931-32 било је у учитељским школама:

1) у Дубровнику	37	мушких	152	женских	свега	189
2) у Цетињу	64	„	40	„	„	104
3) у Херцеговине	30	„	45	„	„	75
4) у Шибенику	54	„	96	„	„	150

Види се додуше опадање мушких ђака, али је то опадање како најбоље каже статистика подједнако у свим школама, као и у свим учитељским школама.

Учитељска школа у Шибенику има своје властите зграде и узорне вежбаонице још и кабинете и библиотеку богатију него ли већина учитељских школа у држави које нису редуциране. Особито се истиче богат физикални кабинет и ђачка радионица за ручни рад са веома богатим алатом за мушки ручни рад.

Укинућем ове школе у Шибенику остаје одједном 150 ђака без стварне могућности да школу настави. Редовито су то ђаци из сиромашних обитељи из Шибеника, околице те приморских отока, који су економски и иначе упућени на Шибеник. Сигурно је да од данашњих 150 ђака у шибеничкој учитељској школи, ретко ће који моћи школу наставити, јер то особито данашње привредне прилике овога краја онемогућују. Ако се је баш морало укинути ову школу то се могло барем постепено, е да се тим ублажи страдање родитеља који су овим изложени великим неспразмерним трошковима или имају пред собом непропаћену децу којом не знају куда. Тако настаје један нови и сувишан и тежак проблем за град Шибеник.

Укинуће ове школе тешко погађа наш народ на Приморју и у националном погледу као и у нашем политичком животу. Нити један разлог не постоји који би војевао да се ова школа укине, дочим сви поли-

тички моменти војују да ова школа остане. Осећа се запостављање у упоредби са Задром који чини велике напоре у културном смеру док ми укидамо и оно што шездесет година постоји.

Док се на читавом Хрватском и Далматинском Приморју од Дубровника до Сушака и читавоме Залеђу све до Загреба укинуло учитељске школе дотле се је оставило на маленоме простору шест учитељских школа и то у Цетињу, Херцеговине, Дубровнику, Мостару и све у Сарајеву. Поглед на географску карту поразно делује и показује ужасну абнормалност у размеру укинутих и остављених учитељских школа. Господине Министре, мислите ли учитељску школу у Шибенику успоставити још у овој школској години?

Молимо Вас, Господине Претседниче, да ставите ову интерпелацију још сутра као врло журну на дневни ред, а од Г. Министра тражимо усмени одговор у Народној скупштини још сутра.

Примите, Господине Претседниче, израз нашег поштовања.

5 август 1932 године

Београд

Народни посланици:

Д-р Кожуљ Марко, с. р.
Стјепан Бркић, с. р.
Драгутин Ковачевић, с. р.
Д-р Ђуро Леушић, с. р.
Салих Балић, с. р.
Мустафа Мулалић, с. р.
Мирко Најдорфер, с. р.
Матија Мацековић, с. р.
Д-р Живко Петричић, с. р.
Станко Лончар, с. р.

Претседник Д-р Коста Кумануди: Ове интерпелације упућене су надлежним Г. Г. Министрима. Изволите чути молбе и жалбе.

Секретар Анте Ковач чита:

Јован Киферовић, моли да му се призна право запослења код државе као мирнодоносном инвалиду-пензионеру; Мартин Барбарић моли да му се исплати инвалидска потпора од дана обуставе; Миховил Синович, моли за регулисање пензијских припадљивости; Ирма Епштајн, моли да јој се регулише пензија; Даринка Киригин моли за сталну месечну помоћ; Никола Немеш пенз., моли за регулисање пензије; Алимшије Ј. Станићевећ, Драго Д. Мађер, моле за признање година службе за напредовање и пензију; Јанко Анђелковић моли за сталну месечну помоћ; Живојин Д. Митровић, моли за признање ратних година; Иван П. Јаблан, удова моли за пензију или сталну месечну помоћ; Алоја Блазна, моли да му се додели пензија; Српско пољопривредно друштво, Београд, моли да му се поврати одузета повластица за бесплатну поштарину; Милутин Јовановић, Скопље, моли за дејство да му се додели добровољачка земља у Јужној Србији; Милева М. Ранковић, удова, моли за новчану помоћ; Маке Хајтман, жали се на решење Београдске финансијске дирекције; Јела К. Томановић, моли за сталну месечну помоћ, или пензију; Богдан Здравковић моли да му се надокнади причињена штета од стране Стојадина Савића и других грађана села Мијолице; Даринка Д. Јанковић моли да јој се додели пензија; Милева Милановић моли за сталну месечну помоћ; Смиљана Ј. Ђорђевић моли да јој

се исплати двогодишња инвалидска потпора; Др. Аурел Златаревић, моли да му се додели помоћ од динара 40.000 за време док му Италијанска влада не исплати пензију; Илија Т. Куртовић, моли за повраћај у поновни претрес предмета којим је му укинута инвалиднина; Ђока Адамовић, моли за сталну месечну помоћ; Мартин Мастнак, моли да му се понова додели укинута пензија; Олга Урошевић, моли за признање година службе; Мирослав Бабић, пуковник у пензији, Беч, моли за исплату потпуног додатка на скупоћу, 100% за свог умоболног сина; Мирослав Бабић, пуковник у пензији, Беч, моли да се његовом умоболном сину додели инвалидска потпора; Иван Ержен, из Крања, жели се на решење због одпуштања из службе држ. железница; Радмила Михајловић, моли да јој се понова додели укинута пензија; Никола Михајловић, моли за регулисање пензије; Александар Н. Јовичевић, моли за сталну месечну помоћ; Илија Н. Говедарица, моли за дејство код Министра Војске да му се признаду одликовања Албанска споменица и влатна медаља; Љубица Р. Булатовић, моли за признање права на породичну пензију; Босиљка Живановић, моли за пензију или сталну месечну помоћ; Перо М. Букановић, моли за признање година службе; Александар В. Петровић, моли да понова буде враћен у држ. службу; Драга Кампарелић, моли да јој се додели пензија; Софија Плетикосић, моли да јој се накнади штета причињена њеном мужу од стране бив. аустроугарских власти; Крета Мишковић, моли да буде понова враћен у државну службу; Петар Ковачевић, моли да му се додели ратна штета; Милева Марић, моли за сталну месечну помоћ; Наталија Шиматовић, моли за новчану помоћ; Милисав Вићентијевић, моли за дејство да се његов спор код Крагујевачког Првостепеног суда оконча; Трифун Радуловић, моли да буде понова враћен у државну службу; Милутин Петрашиновић, жали се на неправилно решење о пензионисању; Ибрахим Даутовић, моли за сталну месечну помоћ; Ђуро С. Божовић, моли да му се додели инвалидска потпора; Ђока Летић, моли за сталну месечну помоћ као национални раденик; Звонимир Кабадаић, моли да му се додели пензија или стална месечна помоћ; Антица Ујевић, моли за новчану помоћ; Ружа Мистрић, моли за новчану помоћ; Драгина М. Ивановић, моли за новчану помоћ; Коста Делић, жали се на решење Министарства војске и морнарице; Његосава Симић-Поповић, моли за сталну месечну помоћ; Лука Јукан-Јурић, моли да му се време проведено на отслужењу кадровског рока призна за пензију; Лука Манојловић, и другови, оптанти из Вуковара, моле за премештај додељеног им аграрног земљишта; Драгослав Радивојевић, моли за дејство да буде постављен за чиновничког приправника на пошти; Катарина Великић, моли да јој се додели инвалидска потпора; Др. Слава Сишљевска, моли за сталну месечну помоћ; Мируна Ј. Брајовић, моли за признање права на породичну пензију; Антон Корочец, моли да му се понова додели инвалидска потпора; Велимир Стошић, моли да му се призна право на пензију; Димитрије Спасојевић, моли да буде преведен у групу која му по закону припада; Јакоб Волгар, моли за дејство код Министра трговине и индустрије да му се изда зидарска концесија; Игњат Јевросимовић, моли за пензију или сталну месечну помоћ; Адам Чивић, моли за дејство да се позициони купопродајни уговор између њега и Еве

Чивић; Адам Чивић, моли да му се опрости кривица која му је наметнута; Стјепан Давидовић, моли за накнадно признање накнаде ратне штете; Лудвиг Фајт, моли за обнову поступка по предмету додељивања земљишта; Драгутин Драгутиновић, моли за обнову поступка по предмету додељивања земљишта; Илија Ивановић, књићар из Битоља, моли за дејство да му бановина у Скопљу одкупи легитимације, које је лиферовоао у Жупанији у Битољу; Иван Кунац, моли да му се понова додели укинута инвалидска потпора; Иван Чикара, моли да му се додели инвалиднина као инвалиду са 60% телесне неспособности; Милош М. Вучинић, моли да му се призна право накнаде ратне штете; Милош Јаковљевић, моли да буде враћен у држ. службу; Христина Јеремић, моли да јој се додели новчана помоћ; Богољуб Григоријевић, моли за признање ратних година; Розмир Гавриловић, и другови, трговци из Ужица, моле да буду ослобођене од плаћања мањка у ракији која се налазила у њиховим сместиштима; Јован Митровић, моли за признање права на инвалидску потпору; Марија Горичан, моли за сталну месечну помоћ; Гавро Росић, моли да му се призна право на инвалидску потпору или сталну месечну помоћ; Др. Владимир Мошин, моли да буде понова разврстан према целокупном броју наставничке службе; Анастасија Н. Стевановић, моли да јој се додели пензија по новом чиновничком закону; Милан Детеља, моли за признање година службе за пензију; Лепосава Васић, моли да се њеној мајци додели стална месечна помоћ; Блажо С. Стојановић, моли да му се призна право на додаток на скупоћу; Мил. К. Ристић, пук. у оставци, моли за пензију или сталну месечну помоћ; Илија Михаић, моли за признање година службе за напредовање; Фани Ужар и Леополдина Опачић, удове из Беча, моле да им се обустави задржавање 50% додатка на скупоћу; Душан Вујачић, моли за новчану помоћ; Тамил Дрида, моли за признање година службе; Драгољуб П. Лазовић, моли за признање год. службе за пен. и напредовање; Јован Атанасковић, моли да буде враћен у држ. службу; Љубомир С. Станишић, моли за признање III. чинов. категорије, односно X. групе чиновника; Љубица С. Стојић, моли признање права на удовичку пензију; Анка Жужић, моли за пензију или сталну месечну помоћ; Лацко Криж, моли да му се додели помоћ као националном раденику; Антон Церар-Данило, моли за сталну месечну помоћ; Даниел Шинигој, моли за новчану помоћ; Перо Л. Ђурковић, моли да му држава исплати 54 дневнице, а дш. 100, које му је држава дужна; Леопалдина Опачић и друг. функционерке из Беча моле да им се дозволи несмањен додаток на скупоћу; Мила Р. Николић, моли за исплату разлике у пензији; Драгутин Инкиостри, уметнички сликар, моли за пензију или сталну месечну помоћ; Стеван Јовановић, моли да му се додели додаток за његовог сина; Радосав Н. Пешикан, моли за накнаду штете која му је нанета злонамерном паљевином; Милан Војиновић, жали се због одпуштања из државне службе; Хермина Ј. Шундек, моли за сталну месечну помоћ уместо пензије; Всеволод С. Гусаревић, моли за признање година службе; Евгенија Сенкевић, моли за признање година контрактуралне службе и да буде према томе накнадно разврстана; Иван Ивановић, моли да му се додели помоћ од 6.000 динара да би преио посмртне остатке погинулог му сина; Антон Кокол, жали се на решење о одпу-

штању из државне службе; Алија Балабан моли да се његова молба код Краљевске Банске управе у Сплиту за додељивање земљишта реши; Бранислав Д. Јаблановић, моли да му се призна положај средског рачуновође I гр. II категорије основне плате; Велислав П. Вучковић, моли да му се време проведено у рату призна за напредовање у пензију; Јелена А. Путхин рођ. Вашченко, моли да јој се за групу урачунају године проведене у контрактуалној служби; Милош В. Мартиновић, моли признање права на пријем инвалидине; Радосав С. Иванишевић, удова, моли признање права на породичну пензију; Душан В. Николић, моли признање година службе за напредовање и пензију; Мирко Б. Поповић, моли за признање година службе; Д-р Тирило Чешут, моли за признање година службе; Дара С. Стојковић, моли да јој се повиси стална месечна помоћ; Зинета Глухић, моли да јој се додели стална месечна помоћ; Иван Лукомски, моли да му се признаду године службе; Милан Детела, моли за признање година службе за пензију; Светозар Богосављевић, моли за признање година учитељске службе и националног рада; Јаков Жугић, моли да буде ослобођен од плаћања дужног пореза и др.; Ђуро Н. Вичинић, моли да му се исплати татна штета; Марко Вучинић, Драгутин Вучинић, моле да им се исплати татна штета; Видоје Петронијевић, моли да му се уступи за откуп државно земљиште; Живадин Марјановић, моли да буде ослобођен од погрешног задужења пореза и др.; Јулка Осећанска, моли за сталну месечну помоћ, за погинулог јој на дужности мужа; Мара Г. Антонић, моли за сталну месечну помоћ; Иван Худник, моли за буде преведен на пензију по закону из 1923 година; Јама М. Каписида, моли да јој се поврати усташка помоћ; Тејофил Гина-Јосифовић, моли да буде ослобођен од плаћања држави судских трошкова и такса; Јово Кеџман моли за дејство код Министра војске и морнарице да му се изда добровољачко уверење; Видоје Вуковић, моли да му се регулише пензија; Малић Авдић, моли за тренутну новчану помоћ; Илинка Б. Бацковић, моли за пензију; Саво Кустудић, моли за сталну новчану помоћ; Српско-рибарско-пећарско удружење моравске бановине, моли да се забрана увоза рибе из Совјетске Русије што пре реши и др.; Стака Ђорђевић, моли за сталну месечну помоћ; Данило Стојановић, „Чика Дача“, моли да му се време проведено на спорском раду призна за пензију; Фрања Горичан, моли за сталну месечну помоћ; Живота Гаврилвић, моли да му се Подофицирска школа призна као непотпуна средњо-школска спрема; Вјекослав Ајхлер, моли за признање година контрактуалне службе; Марин Доброшевић, моли да му се додели државно земљиште на уживање; Вукосава Ј. Пећанин, моли за сталну месечну помоћ; Мујзин Кускић, моли да му се понова додели укинућа инвалидска потпора; Даница удова пок. Драг. Јовановића-Лунета, бив. четничког војводе моли за сталну месечну помоћ; Светозар Павић, моли признање година службе за пензију; Нишко Хроват, моли признање година службе за напредовање и пензију; Шумско помоћно техничко особље, Сарајевске дирекције шума моли да се курс за шумско-техничко помоћно особље оквалификује да је раван дворазреду средиње школе; Милица О. Жерајић, моли да јој се инвалидска потпора додели по новом инвалидском закону; Ајкуна Чолак-Хоџић и Лука Кнежевић, моле да им се

додели инвалидска потпора; Елисавета Р. Миловановић, моли признање службе године за пензију; Ђура Гавриловић, моли за хитну новчану помоћ; Тома С. Чемерићић, моли за сталну месечну помоћ; Добросав С. Живановић, жали се на пресуду Држ. Савета због неурачунавања му година самоуправне службе; Јефто П. Гудало, моли признање година проведених на националном раду; Алекса Лукић из Чачка, моли да се његов предмет о исплати непримљених припадљивости изузме од Државног Савета и реши у Народној скупштини; Спортски клуб „Унион“, Усора моли да буде ослобођен од плаћања свих такса на улазнице приликом спортских приредаба; Светислав Ђ. Кркић, инвалид, моли за дејство да буде постављен за служитеља при ма ком државном надлежству у земљи; Франц Матавж, моли да му се призна право на инвалидску потпору; Најдан С. Димитријевић, моли за новчану помоћ; Карл Брежник, моли за признање права на инвалидску потпору; Ката Ловрић, моли за сталну месечну помоћ; Коста Златановић, моли да му се призна право унапређења из IV групе I степена у III групу; Кладовско рибарско удружење моли за дејство да се онемогући увоз рибе из Совјетске Русије у нашу земљу; Ђорђе Р. Ковбаско моли признање година контрактуалне службе; Видако Вукотић, моли да му се додели укинута инвалидска потпора; Вељко Р. Живковић, моли за дејство да му се накнади наплаћена сума од дин. 2973; Мила С. Цветковић, моли да му се додели инвалидска потпора; Ида Д. Протић, моли за сталну месечну помоћ; Владимир Шестериков, моли за признање година службе за напредовање; Софија Кулакова, моли да јој се додели пензија; Д-р Милорад Чортановић, моли признање година службе; Војислав Цветковић, жали се на поступке Врањске кредитне банке; Александар Алексопуло, моли признање контрактуалних година за напредовање; Смиљана Јанићијевић, Рада Јанковић, моле за сталну месечну помоћ; Стјепан Кркљун, моли признање права на државну помоћ; Јован Милановић, моли за сталну месечну помоћ; Рудолф Подкрајшек, моли за признање година проведених код прив. јужних жељезница; Јован Стојановић, моли признање права на пензију; Одбор за грађење српског православног гробља моли помоћ.

Председник Д-р Коста Кумануди: Прочитане молбе и жалбе упутиће се Одбору за молбе и жалбе. Изволите чути радна акта.

Секретар Анте Ковач чита:

Потсавез хотелијера, гост. и кафиџија Моравске бановине у Нишу подноси своју резолуцију поводом доношења новог закона о трошарини; Потсавез хотелијера, гост. и кафиџија, Моравске бановине у Нишу подноси резолуцију о законском предлогу о сузбијању скупоће; Звеза слушатеља Александрове универзе у Љубљани подноси резолуцију о држављанској равноправности; Удружење стражарског особља казених завода у Краљевини Југославији подноси предлог о побољшању положаја својих чланова; Ратни инвалиди из Дубраве, срез Чазма, подноси резолуцију о изменама Инвалидског Закона; Банатска-Трговачко-индустријска и Занатска Комора Вел. Бечкерек подноси представку о изградњи пута, жељезнице и пристаништа код Бач. Паланке на Дунаву; Савез гостиничара, хотелијера и кафиџија Сарајево подноси представку

о реформи закона о трошарини на вино и ракију; Земаљски савез индустријалаца, Загреб, подноси преставку о спровођењу и примени закона о радњама; Удружење држ. пензионера-ки Краљевине Југославије у Сарајеву, подноси преставку о стављању ван снаге амандмана у Финан. Закону за 1932/33; Петар Деспотовић подноси преставку о организовању аграрних судова и др.; Општина Блатска, срез Корчулански, подноси преставку о презадужењу становника подручне општине и др.; Удружење држав. пензионера-ка Краљевине Југославије Средишња Управа, Сарајево, подноси преставку о давању повластица за возњу државним пензионерима и др.; Удружење хотелијера Горњег Јадрана Цриквенице подноси преставку о резолуцији о санацији Јадранског туристичког хотелијерства; Савез умировљених подчиновника — подсавез Спљ. подноси преставку о побољшању положаја својих чланова; Антоније Вујовић, трг. Чачак, подноси преставку о агитацији на селу о наплаћењу сељачких дугова; Задруга гостионичара, крчмара и кафедија у Кршком и друге подnose резолуцију о закону о трошарини у којој траже измене истог; Клуб капетана трговачке морнарице Југославије и др. Сплит, подnose преставку о побољшању положаја својих чланова; Месна задруга за пољопривредни кредит Невесиње, подноси преставку о тешком положају сељака из Херцеговине; Милан П. Бошковић и друг сопственици вршаћих машина у срезovima мачванском, поцерском и др. подnose резолуцију о великом опорезивању вршалаца и др.; Задруга гостионичарских обрти, Ново Место, подноси резолуцију о изменама у новом закону о трошарини и др.; Тижосав Карић подноси преставку о изменама и допунама у новом инвалидском закону; Обласна Задруга за пољопривредни кредит, Скопље, подноси резолуцију о своме раду; Главни Одбор Савеза ратних добровољаца Краљ. Југославије, Београд, подноси преставку са резолуцијом о изменама у Закону о добровољцима од 1928 год. и др.; Удружење станара у Шибенику подноси преставку о закључењу уговора између кућевласника и кираџија.

Претседник Д-р Коста Кумануди: Прочитана акта примају се на знање. Прелазимо на дневни ред. Прва тачка дневног реда је: Избор Одбора за проучавање законског предлога о увођењу у живот одредаба Закона о ковању сребрног новца, Закона о изменама и допунама Закона о државној трошарини и Закона о изменама и допунама Закона о порезу на пословни промет.

Поднета је само једна кандидатска листа потписана од довољног броја народних посланика. Изволите чути ту кандидатску листу

Секретар Анте Ковач прочита имена кандидата:

Одбор за проучавање законског предлога о увођењу у живот одредаба Закона о ковању сребрног новца, Закона о изменама и допунама Закона о државној трошарини и закона о изменама и допунама Закона о порезу на пословни промет:

Никола Соколовић; Д-р Ауер Људевит; Д-р Гавранчић Ото; Д-р Грга Анђелиновић; Д-р Марко Кожуљ; Шукрија Куртовић; Радомир Брушија; Д-р Милослав Стојадиновић; Јова Доволенски; Никола Стојковић; Јован Аранђеловић; Милан Грубановић; Владимир Шиљеговић; Антон Крејчи; Антон Церер; Илија Михаиловић; Душан Поповић;

Алекса Обрадовић; Хусејин Кадић; Милорад Симић Милутин Станојевић.

Претседник Д-р Коста Кумануди: Пошто је поднета само једна кандидатска листа, гласаће се акламацијом. Прима ли Народна скупштина ову кандидатску листу? (Прима). Према томе примљена је поднета листа кандидата.

Господин Министар финансија тражио је хитност за овај законски предлог. Има реч г. Министар финансија да образложи хитност предлога.

Министар финансија Д-р Милорад Ђорђевић: У име Краљевске владе молим Народну скупштину да овај законски предлог огласи за хитан. Хитност је потребна због тога што законски предлози, који су садржани у овоме оквирном закону, у овоме овлашћењу садрже изврстан низ мера монетарних и фискалних, које представљају програм Владин у овоме тернутку, мера нужде, мислим да могу рећи и крајње нужде. Због тога те мере треба да ступе на снагу што пре, јер из њих треба да резултирају извесни приходи за државну касу, којих се државна каса у данашњим приликама не може одрећи, и који су јој потребни најхитније.

Претседник Д-р Коста Кумануди: Прима ли Народна скупштина тражену хитност?

Д-р Будислав Гргур Анђелиновић: Молим за реч да говорим о повреди Пословника.

Претседник Д-р Коста Кумануди: Има реч г. д-р Анђелиновић, да говори о повреди Пословника.

Д-р Будислав Гр. Анђелиновић: Ја мислим, господо, да овакав један важан Закон који има финансијски ефекат, како кажу, од милијарде или милијарде и по динара, — не знам тачно колико — не може да се преломи овако преко колена.

Претседник Д-р Коста Кумануди: То није говор о повреди Пословника.

Д-р Будислав Гр. Анђелиновић: Молим Вас, сад ћу рећи у чему је повреда Пословника. Ја мислим да би по Пословнику поступак морао овако да следи: прво да Одбор који ћемо изабрати дебатује о овој ствари и, ако увиди да је нужно да се по овој ствари гласа прешност, ми не можемо имати ништа противу те прешности. Ја сматрам да је и по Пословнику а и у интересу саме ствари, у интересу овог Закона и у интересу угледа Народне скупштине, која не може у овим тешким данима овако једно крупно питање решавати у пар минута, да се препусти Одбору који је зато изабран и предложен, да он ствар проучи, па након мишљења тог Одбора да одлучимо: хоћемо ли ову ствар третирати као хитну или не. То сам имао да кажем.

Претседник Д-р Коста Кумануди: У питању није повреда Пословника. Поступљено је у овоме случају онако како Пословник прописује. Члан 63 Пословника гласи: „О захтеву хитности Народна скупштина решава одмах чим јој Претседништво тај захтев саопшти“. Ја сам Народној скупштини саопштио захтев Господина Министра, и он је овај захтев образложио.

У овом случају поступљено је потпуно по Пословнику и ја ћу питати сада Народну скупштину: да ли сматра моје објашњење као довољно и прима ли предложену хитност коју је тражио Господин Министар? (Гласови: Прима не прима). Већином гласова захтев Господина Министра је примљен. (Гласови: Није већина гласала за тај захтев). Онда ћу ја ставити ствар на гласање: она господа која су против хитности, нека изволе устати. (Устаје

мањина). Резултат је гласања да је већина Народне скупштине примила тражену хитност.

Пошто је хитност примљена, предлажем да се Одбору који је изабран за проучавање овога законског предлога остави рок од 24 часа. Прима ли Народна скупштина овај предлог? (Прима). Предлог је примљен.

Прелазимо на другу тачку дневнога реда: Избор Одбор аза проучавање законског предлога о изменама и допунама у закону о граничној трупи. Поднета је само једна кандидатска листа. Изволите је чути.

Секретар Аите Ковач чита: Одбор за проучавање законског предлога о изменама и допунама у Закону о граничној трупи:

Д-р Ђуро Леушић, Драгутин Перко, Матија Мацековић, Јосип Антуновић, Сергије Урукало, Андра Кујунџић, Д-р Саво Радовић, Јефтимје Поповић, Душан Антонијевић, Милорад Милутиновић, Божа Главички, Милан Ђуковић, Симо Марјанац, Д-р Стане Рапе, Јаков Земљић; Д-р Федор Никић, Негосим Живковић, Александар Јовановић, Витомир Давидовић; Хазим Чохаџић.

Председник Д-р Коста Кумануди: Пошто је само једна кандидатска листа, гласаће се опет акламацијом. Прима ли Народна скупштина предложену листу? (Прима). Предложена листа је примљена.

Господин министар војске и морнарице тражио је хитност за овај законски предлог. Има реч г. Министар да образложи ово своје тражење.

Министар војске и морнарице, армијски генерал Драгомир Ж. Стојановић: Господо народни посланици, пред вама је предлог Закона о изменама и допунама Закона о Граничној трупи од 5 новембра 1931 године. Циљ је ових измена:

1) Да се побољша материјално стање граничара, који су се већ затекли у служби Граничне трупе, те да се ваљани, искусни и опробани граничари задрже и даље у служби, јер је велика већина од њих услед знатног смањења припадљности превођењем у приправнике намеравала да иступи из службе Граничне трупе, а то би било врло штетно по сигурност, безбедност и вршење службе на државној граници;

2) да се омогући и олакша попуна Граничне трупе на тиме посредно осигура да Гранична трупа може успешно извршити поверени јој задатак, јер се под условима и са припадљностима по садашњем Закону о Граничној трупи нико не би јавно за пријем у службу Граничне трупе.

Вама је г. г. народни посланици позната улога и важност Граничне трупе. Она је 1922 године била укинута али је већ 1923 године морала бити поново образована и то само према Бугарској, на делу према Јужној Србији и Арбанији. Доцније се увидело колико је потребна Гранична трупа па је по степену појачавана и по мери појачавања поседала и остале делове државне границе. Гранична трупа има задатак да обезбеди државну границу, да је брани од сваке повреде у војничком, политичком и царинском погледу. Њена је служба врло важна, напорна и скопчана са великим опасностима. Њена је служба непрекидна и дану и ноћу, она је будни чувар који треба да открије, прими и одбије сваки покушај повреде границе. Кад се овоме дода да велики број граничара врши ову тешку, опасну и деликатну службу на неприступачним и немасељеним висинама, вими по снегу и леду, да су тако

рећи потпуно одвојени од света и насељених места, да сваким даним могу доћи у прилику да ризикују свој живот онда је јасно, да граничари за ову службу треба да буду осигурани и одговарајуће награђени.

Због тога сам се нашао побуђен да се та питања реше и регулишу новим Законом о Граничној трупи који је донет крајем прошле године. Тим Законом осигурање граничара решено је на следећи начин:

1) правом на личну пензију која се стиче после 15 година службе, на коју пре тога граничари нису имали право;

2) право на пензију на случај повреде и онеспособљења у служби односно признање на 10 година службе више за пензију, ако је на ову стечено право;

3) осигурање породице на случај погибље и смрти у служби граничара.

У вези са овим осигурањем граничара, као и с погледом на општу тежњу штедње и смањења плате, било је потребно да се и граничарима смање дотадашње припадљности, па је то новим Законом и решено. Али два члана поменутог Закона врло су јако погодила Граничну трупу а то су:

а) члан 28 по коме приправницима служба у Граничној трупи траје три године за које је време граничар требао да прими месечно према разредима скупоће од 475—570 динара свега; и

б) члан 100 по коме су сви граничари који нису имали три године службе имали бити преведени у граничарске приправнике, тј. да место ранијих припадљности од 1300—1700 дин. месечно примају сад као приправници по 475—570 динара месечно.

Увидело се, да су одређене припадљности за граничарске приправнике стварно биле недовољне за издржавање, јер из ових, они треба да се хране, да набављају посуђе, дрва за кување и огрев а често и да плаћају за довоз потреба и да подмирују и остале своје потребе, а о уштеди и слању помоћи својима код куће није могло бити ни речи, ма да у Граничну трупу махом и ступају сиромашни обвезници из пасивних крајева наше државе да би нешто могли зарадити и послати својим кућама.

Због изнетог предложио сам да се путем измене закона: време приправничке службе смањи од три године на годину дана, а да се уједно припадљности граничарских приправника повећају од 475 као најмањи разред скупоће (III разред) до 570 као први разред скупоће (а у средини би био II разред скупоће) на 600 динара месечно.

Кад се има у виду да се у Граничну трупу примају по избору обвезници који су одслужили рок у кадру, довољна је година дана да се они опробају и оцене у служби: да ли су способни и да ли имају све потребне услове за службу у Граничној трупи или не, па да се према томе преведу за граничаре или отпусте из службе.

Ово је само за годину дана, док се не оцени да ли је способан за граничара, а после године дана добија граничарске припадљности.

Плата од 600 динара довољна ће бити за најскромније издржавање граничарских приправника, јер ће се у будуће вршити специјално регрутовање младића пуног рока који за то изјаве жељу за граничну службу, који ће се у местима седишта пододсека Граничне трупе, за првих шест месеци, поред чисто војничке обуке припремити и за службу у Граничној трупи у којој ће провести годину дана

као приправници за време служења свога обавезног кадровског рока.

Друга одредба Закона о превођењу у приправнике свих граничара који немају три године службе у Граничној трупи, погодила је 2/3 граничара, јер од 6000 граничара њих 4000 нису имали три године службе. Ово је изазвало врло мучну и тешку ситуацију и већина од њих не би могла даље остати у служби Граничне трупе, те је постојала опасност да државна граница остане недовољно обезбеђена. Због тога сам био принуђен да издејствујем одлуку Министарског савета под Ђ.Бр. 14780 од 19 јула ове године, да се граничарима који су се затекли у служби граничне трупе на дан ступања на снагу Закона о Граничној трупи издају граничарске припадљности, у смислу измене и допуне Закона. На ово решење, као што вам је познато, Главна контрола дала је своју сагласност са резервом. Због тога је потребно да се ово питање хитно и Законом регулише, те да у томе циљу пројектована измена члана 100 Закона о Граничној трупи по којој се сви граничари који су се затекли у служби Граничне трупе а оцењени су као способни за граничарску службу, преводе у граничаре.

Остале предложене измене и допуне Закона су мање важне и последица су углавном ових двеју основних измена и допуна. Сем тога пројектоване су извесне мање важне измене, које су се у примени Закона показале као потребне да се осигура успешно вршење службе на граници, а што сте из упоредног текста ранијег и садашњег Закона могли и сами лако увидети.

Господо посланици, у Граничну трупу ступају искључиво сиромашни обвезници, а највише из наших пасивних крајева, те се на тај начин сем задовољења једне важне државне потребе донекле решава један крупан социјални проблем данашњице, проблем беспослице.

Важност задатка који је поверен Граничној трупи и тешкоће граничарске службе захтевају, да се сви садашњи граничари који су примљени у службу пре обнародовања Закона о Граничној трупи од 1931 године задрже и надаље у служби, пошто су већ спремљени и успособљени за граничарску службу, као и да се олакшањем услова за пријем у службу, у вези са побољшањем материјалног стања граничара, омогући и на даље попуна Граничне трупе док се не створи могућност за њену попуњу војницима сталног кадра.

Предложени пројекат Закона има за циљ да то постигне и да допринесе да Гранична трупа, као и до сада што је била, буде и остане увек будни чувар неповредности наших државних граница, па молим Народну скупштину да предложени пројекат изволи усвојити и као хитан спровести.

Председник д-р Коста Кумануди: Прима ли Народна скупштина хитност коју предлаже Господи Министар? (Прима). Оглашавам да је хитност примљена. Предлажем да се Одбору за проучавање овог законског предлога остави рок за свршавање свога посла од 24 часа. Прима ли Народна скупштина овај предлог? (Прима). Овај предлог је примљен.

Прелазимо на трећу тачку дневног реда: Избор Одбора за проучавање законског предлога о изменама и допунама у Закону о лекарима специјалистима за болести уста и зуба и о зубним технича-

рима. Поднета је једна кандидатска листа. Изволите је чути.

Секретар Анте Ковач чита: Д-р Лавослав Ханжек, Стјепан Шифтар, д-р Јулије Рорбахер, Север Варда, д-р Петар Нуић, д-р Никола Кешељевић, д-р Филип Лазаревић, д-р Драгољуб Јевремовић, д-р Тома Фиданчевић, д-р Стеван Васиљевић; д-р Богић Вукићевић, д-р Славко Пиштелић, д-р Богдан Видовић, Иван Прекоршек, д-р Богумил Вошњак, д-р Светислав Михајловић, д-р Гавро Санто, д-р Живан Лукић, д-р Ђуро Остојић и Витомир Видаковић.

Председник д-р Коста Кумануди: Прима ли Народна скупштина предложену кандидатску листу? (Прима). Оглашавам да је предложена кандидатска листа примљена.

Прелазимо на четврту тачку дневног реда: Избор Одбора за проучавање законског предлога о регулисању плаћања из робног промета са Чехословачком Републиком. Предложена је једна кандидатска листа. Изволите је чути.

Секретар Анте Ковач чита: Д-р Мирко Дошен, д-р Иво Елеговић, д-р Фердо Шега, д-р Фран Господетић, Мустафа Мулалић, Миљан Радоњић, Тихомир Шарковић, Тодор Тонић, Бора Христић, Мита Исаковић, Младен Милошевић, Перо Грајић, Живко Даниловић, Ловро Петовар, Јосиф Перко, Јоца Селић; Стеван Тирић, Михаило Живанчевић, Милинко Милутиновић, Хусејин Кадић.

Председник д-р Коста Кумануди: Прима ли Народна скупштина ову кандидатску листу? (Прима) Кандидатска листа је примљена. Прелазимо на пету тачку дневног реда: Избор Одбора за проучавање законског предлога о протоколу о туристичком саобраћају са Чехословачком Републиком. Поднета је једна кандидатска листа. Изволите је чути.

Секретар Анте Ковач чита: Д-р Анте Кунтарић, д-р Миленко Марковић, д-р Милован Грба, Светислав Хођера, Трипко Нишковић, Александар Буквић, Крста Стрезовић, Живота Јевтић, Живојин Стефановић, Бошко Зељковић, Хасан Торомановић, Расто Нустослемшек; д-р Људевит Пивко, Стеван Будишин, Радован Јевтић, Душан Живојиновић, Вукашин Спасовић и Урош Недељковић.

Председник д-р Коста Кумануди: Прима ли Народна скупштина ову кандидатску листу? (Прима) Кандидатска листа је примљена.

Молим господо народне посланике, која су изабрана за чланове ових одбора, да се састају у 12 и по часова ради конституисања.

Тиме је данашњи дневни ред завршен.

Као дневни ред за наредну скупштину седницу предлажем:

1) Претрес извештаја одбора за проучавање законског предлога о увођењу у живот одредба Закона о ковању сребрног новца, Закона о изменама и допунама Закона о државној трошарини и Закона о изменама и допунама Закона о порезу на пословни промет.

2) Претрес извештаја Одбора за проучавање законског предлога о изменама и допунама Закона о Граничној трупи.

Прима ли Народна скупштина предложени дневни ред? (Прима). Пошто је овај дневни ред примљен, то заказујем наредну скупштину седницу у понедељак 8 августа у 9 и по часова пре подне. Са пристанком Народне скупштине овај данашњи састанак закључујем.

Седница је закључена у 11,45 часова.

